YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2005 *

Asiassa C-91/03,

jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 28.2.2003,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään N. Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään J. Carbery, F. Florindo Gijón ja M. Balta,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. van Rijn ja S. Pardo Quintillàn, prosessiosoite Luxemburgissa, ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues ja A. Colomb, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, P. Kūris (esittelevä tuomari) ja J. Klučka,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.11.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.1.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Espanjan kuningaskunta vaatii kanteellaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 (EYVL L 358, s. 59; jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus) liitteessä I olevan 6 kohdan kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja asian käsittelyn aiemmat vaiheet

2 Yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 20 päivänä lokakuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2141/70 (EYVL L 236, s. 1) 2 artiklassa vahvistettiin periaate päästä vapaasti jäsenvaltioiden suvereniteetin tai lainkäyttövallan alaisille merialueille.

3 Tästä periaatteesta poiketen Tanskan kuningaskunnan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista vuonna 1972 tehdyn asiakirjan (EYVL 1972, L 73, s. 14; jäljempänä vuoden 1972 liittymisasiakirja) 100 artiklan 1 kohdassa sallitaan se, että jäsenvaltiot saavat rajoittaa 31.12.1982 asti niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla rannikkojäsenvaltion perusviivasta lasketun kuuden meripeninkulman rajan sisäpuolella sijaitsevilla vesialueilla tapahtuvan kalastuksen sellaisiin aluksiin, jotka perinteisesti kalastavat näillä vesillä.

4 Yhteisön järjestelmän perustamisesta kalavarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi 25 päivänä tammikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1; jäljempänä asetus N:o 170/83) 6 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot saavat pitää yllä vuoden 1972 liittymisasiakirjan 100 artiklassa määritellyn järjestelyn ja ulottaa sen soveltamisen kaikkiin niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluviin vesialueisiin, jotka sijaitsevat rannikkojäsenvaltion perusviivasta lasketun kuuden meripeninkulman rajan sisäpuolella.

5 Tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädetään, että 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän mukaan kalastusta harjoitetaan niiden yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti, jotka mainitaan asetuksen liitteessä nro I; tässä liitteessä vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle ne maantieteelliset alueet muiden jäsenvaltioiden rannikkovyöhykkeellä, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit. * Tätä liitettä muutettiin Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan (EYVL 1985, L 302, s. 23; jäljempänä vuoden 1985 liittymisasiakirja) 26 artiklalla.

6 Vuoden 1985 liittymisasiakirjan 160 artiklassa määrätään siirtymäkauden ajaksi kalastusrajoituksista erottelematta toisistaan kalastusalueita sen mukaan, ulottuvatko ne alle tai yli 12 meripeninkulmaa perusviivasta.

7 Tämän liittymisasiakirjan 166 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Edellä 156–164 artiklassa määritelty järjestelmä, mukaan lukien mukautukset, jotka neuvosto voi antaa 162 artiklan nojalla, ovat voimassa asetuksen (ETY) N:o 170/83 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn määräajan päättymiseen asti."

* — Asetuksen N:o 170/83 säännökset ja vuoden 1985 liittymisasiakirjan nimi sekä määräykset suomennettu tässä.

8 Asetuksen N:o 170/83 8 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Komissio esittää päivämäärää 31.12.1992 seuraavana kymmenentenä vuonna kertomuksen rannikkoalueiden taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta tilanteesta, jonka perusteella neuvosto määrittelee perustamissopimuksen 43 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ne säännökset, jotka voidaan tässä kohdassa tarkoitetun kymmenvuotiskauden päättymisen jälkeen ottaa käyttöön 6 ja 7 artiklassa tarkoitetun järjestelyn jälkeen."

9 Vuoden 1985 liittymisasiakirjan 166 artiklassa tarkoitettu määräaika oli 31.12.2002, jolloin myös tämän asiakirjan 160 artiklassa tarkoitetun järjestelyn soveltamisen piti päättyä.

10 Kanteen kohteena olevan asetuksen 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Yhteisön kalastusaluksilla on yhtäläinen pääsy vesialueille ja yhtäläinen vesiluonnonvarojen käyttöoikeus kaikilla yhteisön vesillä lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jollei II luvun mukaisesti hyväksytyistä toimenpiteistä muuta johdu.

2. Jäsenvaltioilla on niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien tammikuun 1 päivästä 2003 joulukuun 31 päivään 2012 oikeus rajoittaa kalastus niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla

purjehtivia yhteisön kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa oleviin naapuruussuhteisiin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit.

— —"

11 Kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I määritellään edellytykset oikeudelle päästä asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille rannikkovesialueille. Liitteessä olevan 6 kohdan mukaan Espanjan kuningaskunnan ja Ranskan tasavallan välisellä rajalla 46°08' N asti ulottuvalla vyöhykkeellä Espanja voi kalastaa sardellia ainoastaan 1.3. ja 30.6. välisellä ajalla, elävänä syöttinä käytettävän sardellin osalta vain 1.7. ja 31.10. välisellä ajalla sekä sardiinia ainoastaan 1.1. ja 28.2. sekä 1.7. ja 31.12. välisellä ajalla. Lisäksi näitä kalalajeja on kalastettava kuten vuonna 1984 ja tuolloin voimassa olleiden rajoitusten mukaisesti.

12 Kanteen kohteena olevan asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetään vapaasta pääsystä vesille rannikkojäsenvaltion perusviivasta 12 meripeninkulman ulkopuolelle sijoittuvalla alueella (jäljempänä 12 meripeninkulman ulkopuolinen alue) ja korvataan vuoden 1985 liittymisasiakirjalla ja erityisesti tämän asiakirjan 160 artiklalla perustettu, espanjalaisten alusten pääsyä Ranskan vesille koskeva järjestely. Tässä määräyksessä vahvistettiin kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I vahvistettuja rajoituksia vastaavat rajoitukset 6:n ja 12:n meripeninkulman välille sijoittuvalle vyöhykkeelle.

13 Kanteen kohteena olevaa asetusta valmisteltaessa käydyissä neuvotteluissa Espanja oli vaatinut asetusehdotuksen liitteessä I olevan 6 kohdan muuttamista niiden vuoden 1985 liittymisasiakirjassa määrättyjen rajoitusten poistamiseksi, jotka kohdistuivat espanjalaisiin kalastusaluksiin 6:n ja 12:n meripeninkulman välisellä vyöhykkeellä Ranskan Atlantin-puoleisella rannikolla. Espanja vaati myös, että sen oikeudet päästä tälle alueelle vastaisivat ranskalaisten alusten oikeutta päästä Espanjan rannikkovesille.

14 Neuvosto päätti olla muuttamatta liitteessä I olevaa 6 kohtaa.

15 Espanjan kuningaskunta ilmoitti tässä yhteydessä olevansa eri mieltä ja varasi itselleen oikeuden saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tämän asetuskohdan muuttamiseksi.

16 Edellä esitetyn johdosta Espanja päätti nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

17 Komissio ja Ranskan tasavalta on 30.6.2003 ja 8.9.2003 annetuilla yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräyksillä hyväksytty väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

Kanne

18 Espanjan kuningaskunta vetoaa kanteessa kahteen perusteeseen, jotka on syytä käsitellä päinvastaisessa järjestyksessä.

Vuoden 1985 liittymisasiakirjan rikkomista koskeva kanneperuste

Asian osapuolten väitteet ja niiden perustelut

19 Espanjan hallitus väittää, että vuoden 1985 liittymisasiakirjan 160 artiklaa, jossa määrätään rajoituksista, jotka kohdistuvat espanjalaisten kalastusalusten oikeuteen päästä Ranskan rannikolla 12 meripeninkulmaan perusviivasta ulottuvalle vyöhykkeelle (jäljempänä 12 meripeninkulman vyöhyke) sekä 12 meripeninkulman ulkopuoliselle vyöhykkeelle, ei voida enää soveltaa 31.12.2002 jälkeen tämän liittymisasiakirjan 166 artiklassa tarkoitettujen siirtymäkauden määräysten nojalla. Näin ollen rajoitukset, jotka koskevat sekä 12 meripeninkulman että sen ulkopuolista vyöhykettä olisi pitänyt Espanjan mukaan poistaa. Säilyttämällä nämä rajoitukset kanteen kohteena olevalla asetuksella jatketaan perusteettomasti siirtymäkauden järjestelmää yli tässä asiakirjassa vahvistetun määräajan.

20 Espanjan hallitus väittää lisäksi, ettei missään nimenomaisessa säännöksessä, joka koskee oikeutta kalastaa pelagisia lajeja 12 meripeninkulman vyöhykkeellä, edellytetä tämän vyöhykkeen erityistä hallinnointia.

21 Neuvosto väittää, ettei vuoden 1985 liittymisasiakirjan 166 artiklalla ole haluttu rajoittaa yhteisön lainsäätäjän lainsäädäntövaltaa 31.12.2002 jälkeen. EY 37 artiklan

perusteella annetut säännökset ovat neuvoston mukaan uusia lainsäädäntötoimia, joiden lainmukaisuutta voidaan arvioida ainoastaan voimassa olevien perustamissopimuksen määräysten nojalla.

22 Neuvosto esittää myös, että asetuksen N:o 170/83 liitettä I muutettiin vuoden 1985 liittymisasiakirjan 26 artiklalla ja sen liitteessä I olevalla XV luvulla. Kyseinen 26 artikla on liittymisasiakirjan kolmannessa osassa, joka koskee toimielinten antamia säädöksiä koskevia mukautuksia, eikä sen neljännessä osassa, joka koskee siirtymätoimenpiteitä. Tämän perusteella neuvosto katsoo, että asetuksen N:o 170/83 mukautukset ovat ajallisesti rajoittamattomia eikä niitä voida pitää väliaikaisina toimenpiteinä.

23 Neuvoston mukaan vuoden 1985 liittymisasiakirjan 156–164 artiklassa ei mainita lainkaan Ranskan tasavallan rannikkovesille pääsyä. Se katsoo, että on kohtuutonta tulkita liittymisasiakirjan 166 artiklaa siten, että sillä olisi myös pyritty päättämään sellaisen säännöksen voimassaolo, johon ei ole viitattu mutta joka oli otettu tämän asiakirjan 26 artiklan nojalla muutettuun asetukseen ja jonka sisältö oli otettu EY 37 artiklan perusteella annettuun asetukseen. Lisäksi se väittää, ettei tällä 166 artiklalla säännellä rannikkovesille pääsyä.

24 Lopuksi se väittää, että Espanjan kuningaskunnan vaatimuksella, jolla se pyrkii saamaan kalastusoikeutensa rannikkovesillä ajallisesti rajoittamattomiksi, ei ole minkäänlaista oikeudellista perustaa.

25 Komissio, joka tukee väliintulijana neuvoston vaatimuksia, katsoo, että Espanjan hallitus tulkitsee väärin vuoden 1985 liittymisasiakirjan määräyksiä. Tämän asiakirjan 166 artiklassa ei komission mukaan viitata espanjalaisten alusten oikeuteen päästä Ranskan Atlantin-puolisille vesille 12 meripeninkulman vyöhykkeellä, vaan siinä ainoastaan mukautetaan asetuksen N:o 170/83 liitettä I täydentämällä taulukkoa, jossa on yksityiskohtaisesti osoitettu oikeudet päästä jäsenvaltioiden rannikkovyöhykkeille.

26 Ranskan hallitus katsoo, että asetuksen N:o 170/83 mukautukset on tehty vuoden 1985 liittymisasiakirjan 26 artiklaa soveltaen. Tämä artikla ei ole liittymisasiakirjan neljännessä osassa, joka koskee siirtymätoimenpiteitä, vaan sen kolmannessa osassa, joka koskee toimielinten antamia säädöksiä koskevia mukautuksia, eli 26 artiklan perusteella toteutetut toimenpiteet ovat monivuotisia. Tästä seuraa, että kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I oleva 6 kohta ei voi olla vuoden 1985 liittymisasiakirjan siirtymäsäännösten vastainen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

27 Kuten Espanjan hallitus ja komissio ovat istunnossa todenneet, vuoden 1985 liittymisasiakirjan 160 artiklassa on esillä olevassa asiassa kyseessä olevaa sääntöä vastaava sääntö, eikä siinä erotella soveltamisalan osalta 12 meripeninkulman vyöhykettä ja sen ulkopuolista vyöhykettä.

28 Huomattakoon myös, että tätä säännöstä, joka on vuoden 1985 liittymisasiakirjan siirtymätoimenpiteitä koskevassa neljännessä osassa, ei tämän asiakirjan 166 artiklassa tarkoitetun päivämäärän, eli 31.12.2002, jälkeen enää voida soveltaa.

29 Näistä huomioista ei kuitenkaan seuraa, että lainsäätäjällä ei olisi ollut oikeutta mukauttaa riidanalaista sääntöä EY 37 artiklaan perustuvan toimivaltansa rajoissa.

30 Se, ettei vuoden 1985 liittymisasiakirjan 160 ja 166 artiklalla ole oikeusvaikutuksia, johtuu muun muassa siitä, että asetuksen N:o 170/83 liitettä I on 12 meripeninkulman vyöhykkeen osalta täydennetty esillä olevassa asiassa kyseessä olevaa sääntöä vastaavalla säännöllä vuoden 1985 liittymisasiakirjan 26 artiklan nojalla niin, että on täysin selvää, että kyseinen sääntö kuuluu EY 37 artiklassa määritellyn yhteisön lainsäätäjän toimivaltaan.

31 Edellä esitetyn perusteella vuoden 1985 liittymisasiakirjan rikkomista koskeva kanneperuste on hylättävä.

Syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste

Asian osapuolten väitteet ja niiden perustelut

32 Espanjan hallitus väittää, että kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I olevassa 6 kohdassa asetetaan rajoituksia, jollaisia ei ole asetettu ranskalaisten alusten oikeudelle päästä Espanjan rannikkovesille tai muiden jäsenvaltioiden oikeudelle päästä muiden valtioiden rannikkovesille. Se katsoo, että ainoastaan Espanjan kuningaskunnan aluksilla on rajallinen pääsy naapurivaltionsa rannikkovesille. Tämän perusteella se katsoo tulleensa EY 12 artiklassa vahvistetun yhdenvertaisen

kohtelun periaatteen ja yhteistä maatalous- ja kalastuspolitiikkaa koskevan EY 34 artiklan 2 kohdan vastaisesti syrjinnän kohteeksi.

33 Espanjan hallitus väittää, etteivät yhteisön yhteistä politiikkaa koskevat säännöt voi olla erilaisia sen perusteella, mistä vyöhykkeestä tai alueesta on kysymys, ellei kyse ole sellaisista objektiivisista perusteista, joiden avulla voidaan oikeassa suhteessa jakaa edut ja haitat niiden välillä, joita asia koskee, asettamatta jäsenvaltioiden alueita eri asemaan. Espanjan hallituksen mukaan esillä olevassa asiassa ei ole mitään objektiivista syytä erilaiseen kohteluun.

34 Espanjan hallitus esittää lisäksi, että samat pääsyrajoitukset, jotka kohdistuivat Espanjan kuningaskunnan aluksiin sen liittyessä Euroopan yhteisöihin, on pidetty voimassa huolimatta siitä, että siirtymäkausi on päättynyt, ja että Euroopan yhteisön ja Espanjan kuningaskunnan välillä 15.4.1980 tehdyssä sopimuksessa, joka hyväksyttiin 25.11.1980 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3062/80 (EYVL L 322, s. 3), on kysymys ainoastaan sen yksinomaiseen lainkäyttövaltaan kuuluvasta 200 meripeninkulman talousvyöhykkeestä.

35 Neuvosto väittää, että tarkastelemalla pelkästään kanteen kohteena olevan asetuksen liitettä I voidaan todeta, etteivät vesille pääsyä koskevat säännöt ole vastavuoroisia. Pääsyä on usein rajoitettu lajikohtaisesti ja joissain tapauksissa ajallisesti.

36 Näiden rajoitusten taustalla on säännellä perinteistä kalastustoimintaa kyseisillä alueilla, jotta se voitaisiin säilyttää. Rajoituksia koskeva luettelo ei noudata minkäänlaisia naapuruussuhteisiin tai vastavuoroisuuteen perustuvia kriteereitä.

37 Espanjan kuningaskunnan aluksilla on siis samat oikeudet kuin niillä oli tämän jäsenvaltion liittyessä Euroopan yhteisöön ja aina kanteen kohteena olevan asetuksen antamiseen asti. Neuvosto huomauttaa lisäksi, että ennen kuin Espanjan kuningaskunta liittyi yhteisöön, sen ja Euroopan yhteisön välillä 15.4.1980 tehdyssä kalastussopimuksessa ei myönnetty sen aluksille ainoatakaan rajoittamatonta oikeutta päästä Ranskan rannikkovesille.

38 Tämän vuoksi neuvosto katsoo, ettei Espanjan kuningaskuntaa ole millään tavoin syrjitty vaan sitä on kohdeltu täysin objektiivisesti ja samalla tavoin kuin muita jäsenvaltioita.

39 Neuvosto esittää lisäksi, että kantaja ei ole millään tavalla selittänyt syitä, joiden vuoksi neuvoston pitäisi katsoa menetelleen lainsäädäntövaltaansa käyttäessään ilmeisen epäasianmukaisella tavalla kun se on antanut kanteen kohteena olevan asetuksen. Neuvosto toteaa, että vaikka yhteisön aluksilla on vapaa pääsy vesille 12 meripeninkulman ulkopuolisella vyöhykkeellä, 12 meripeninkulmaan jäsenvaltioiden perusviivasta ulottuvalle vyöhykkeelle pääsevät vain ne alukset, jotka perinteisesti harjoittavat kalastustoimintaa näillä vesillä maantieteellisen rannikkoalueen satamista käsin. Rajoitetunkin pääsyn myöntäminen sellaisille aluksille, jotka eivät kalasta tällaisista satamista käsin, perustaisi niille oikeudellisesti etuoikeutetun aseman. Ainoastaan espanjalaisilla aluksilla olisi oikeus päästä Ranskan 12 meripeninkulman vyöhykkeelle.

40 Komissio väittää, että Espanjan kuningaskunnan väite perustuu siihen, että oikeussääntöjen kokonaisuus on ymmärretty väärin. Se painottaa erityisesti sitä, kuinka erilaisia ovat luonteeltaan säännökset, jotka koskevat oikeutta päästä vesille ja käyttää vesiluonnonvaroja 12 meripeninkulman vyöhykkeellä tai sen ulkopuolisella vyöhykkeellä. Komission mukaan pääsyn rajoittaminen perustuu objektiiviseen tarpeeseen säilyttää yhteisön vesialueiden herkimmät vyöhykkeet, kuten rannikkoalueiden läheisyydessä olevat vyöhykkeet, ja yhteiskunnallis-taloudelliseen tarpeeseen suojella pienkalastusta. Komissio katsoo, että toisin kuin Espanjan hallitus on väittänyt, rajoitettua pääsyä jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluville vesialueille koskevan järjestelyn jatkaminen 31.12.2012 asti on aivan

riittävällä tavalla perusteltu asetuksen varsinaisessa tekstissä ja erityisesti sen 14 perusteluka ppaleessa. Komissio katsoo, että on objektiivisesti perusteltua erottaa toisistaan 12 meripeninkulman vyöhykkeellä ja tämän vyöhykkeen ulkopuolella sovellettavat sääntelyt. Komission mukaan neuvosto on määritellessään espanjalaisten alusten oikeuksia päästä Ranskan rannikkovesille ottanut huomioon ne perinteiset, naapuruussuhteisiin perustuvat oikeudet, jotka olivat olemassa ennen Espanjan liittymistä Euroopan yhteisöön.

41 Ranskan hallitus esittää, että kanteen kohteena olevalla asetuksella pyritään säilyttämään perinteinen kalastustoiminta kestävällä tavalla ja tämän vuoksi vastavuoroisuuteen perustuvien kriteerien käyttäminen on epäasianmukaista.

42 Lisäksi se painottaa sitä, että ranskalaisilla aluksilla on oikeus kalastaa Espanjan rannikolla jäsenvaltion perusviivasta 6–12 meripeninkulman vyöhykkeellä ainoastaan pelagisia lajeja, minkä lisäksi kanteen kohteena olevassa asetuksessa myönnetyt oikeudet päästä kyseisille vesille ovat aivan samat kuin ne, jotka espanjalaisilla aluksilla ovat aina olleet siitä alkaen kun Espanjan kuningaskunta liittyi Euroopan yhteisöön. Tällä perusteella komissio katsoo, ettei tämä jäsenvaltio ole joutunut syrjinnän kohteeksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

43 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan syrjintäkiellon periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavalla ja että erilaisia tapauksia ei kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. yhdistetyt asiat 201/85 ja 202/85, Klensch ym., tuomio 25.11.1986, Kok. 1986, s. 3477, Kok. Ep. VIII, s. 755, 9 kohta).

44 Kanteen kohteena olevan asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa säädetään nimenomaisesti 12 meripeninkulman vyöhykkeen osalta, että jäsenvaltioilla on oikeus rajoittaa kalastus niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin. Tässä säännöksessä säädetään kuitenkin tietyistä erityisistä, muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia koskevista järjestelyistä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa oleviin naapuruussuhteisiin. Kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I, johon asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa viitataan, vahvistetaan kullekin näistä valtioista sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit.

45 Kanteen kohteena olevan asetuksen 14 perustelukappaleessa todetaan, että "voimassa olevat säännöt, joilla rajoitetaan vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeiden sisällä, ovat toimineet tyydyttävästi ja edistäneet säilyttämistä rajoittamalla pyyntiponnistusta yhteisön herkimmillä vesillä sekä suojelleet perinteistä kalastustoimintaa, josta tiettyjen rannikkoyhteisöjen sosiaalinen ja taloudellinen kehitys on suuresti riippuvaista" ja että "näin ollen niiden soveltamista olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2012".

46 Espanjan hallitus ei ole asettanut kyseenalaiseksi niitä perusperiaatteita, joille 12 meripeninkulman vyöhykkeellä sovellettava, kanteen kohteena olevalla asetuksella vahvistettu sääntely rakentuu.

47 Se katsoo kuitenkin, että vahvistamalla kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I olevan 6 kohdan, neuvosto on kohdellut Espanjan kuningaskuntaa syrjivästi EY

12 artiklassa ja yhteistä maatalous- ja kalastuspolitiikkaa koskevassa EY 34 artiklan 2 kohdassa vahvistetun yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisesti.

48 Se väittää muun muassa, etteivät yhteisön politiikkaa koskevat säännöt voi olla erilaisia sen perusteella, mistä vyöhykkeestä tai alueesta on kysymys, ellei kyse ole sellaisista objektiivisista perusteista, joiden avulla voidaan oikeassa suhteessa jakaa edut ja haitat niiden välillä, joita asia koskee, asettamatta jäsenvaltioiden alueita eri asemaan. Esillä olevassa asiassa ei sen mukaan kuitenkaan ole mitään objektiivista syytä, jolla erilainen kohtelu voitaisiin perustella.

49 Väite ei ole perusteltu.

50 Neuvosto, komissio ja Ranskan hallitus ovat tähän liittyen perustellusti todenneet, että 12 meripeninkulman vyöhykkeeseen sovellettavalla järjestelyllä, josta on säädetty kanteen kohteena olevan asetuksen 17 artiklan 2 kohdassa, pyritään suojelemaan yhteisön herkimpiä vesiä ottaen huomioon tarve säilyttää perinteinen kalastustoiminta.

51 Tämä tavoite ei sellaisenaan merkitse, että vastavuoroisuuden kriteereitä olisi sovellettava.

52 Espanjan hallitus ei ole esittänyt näyttöä siitä, että antaessaan kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I olevan 6 kohdan neuvosto olisi poikennut esitetystä päämäärästä.

53 Kanteen kohteena olevan asetuksen liitteestä I voidaan sen lukemisen perusteella todeta, että myös yhteisön kalastusaluksille myönnettyä oikeutta päästä jäsenvaltioiden rannikkovyöhykkeelle on rajoitettu ajallisesti ja tiettyihin lajeihin.

54 Kanteen kohteena olevan asetuksen liitteessä I olevalla 6 kohdalla pidetään edelleen voimassa järjestelmä, joka on ollut voimassa siitä alkaen, kun Espanjan kuningaskunta liittyi Euroopan yhteisöön.

55 Näin ollen syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste on hylättävä.

56 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että Espanjan kuningaskunnan kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

57 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut, että Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Espanja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut. Asiassa väliintulijana esiintynyt jäsenvaltio tai toimielin vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Komissio ja Ranskan tasavalta vastaavat näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Espanjan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

3) Ranskan tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset